

Két hétbe sem került, mire sikerült megoldani a hazaköltöztetést. A medencét a hall közepére helyezték a földszinten, így Edward beláthatta az egész teret, periférikus látása segítségével pedig a mellette történő dolgokra is ráláthatott kissé. Landy megmutatta Mrs Pearlnek az oxigén-csapok működését, a folyadékszintek beállítását, fontos tudnivalókkal látta el.

– Az oxigén, a Ringer-oldat húsz napra elegendő, a mesterséges szív működtetésére megfelelő tápot biztosítottunk, arra nem lesz gond hónapokig. Két hét múlva jelentkezem az újabb készlettel

– mondta Landy és távozott.

Mary egyedül maradt férjével. Egy ideig körbe-körbe járkált a medence körül, végül odahúzott egy fotelt, és a kád fölé hajolt, majd koktélos poharát megemelve így szólt:

– Egészségedre drágám, most már itthon vagy, én gondoskodom rólad! Ugye örülsz?

Hosszú szipkába illesztette cigarettáját, meggyújtotta, mélyet szívott belőle és a sűrű füstöt a medence fölé fújta. Torz, pirosítóval agyonkent bohócarccal nézett le férjére, kiélvezve minden percét Edward kiszolgáltatott helyzetének. Egyre jobban belelovalta magát abba a ténybe, hogy végre uralkodhat felette, és az nem tehet semmit. Felment az emeletre, elővette férje búcsúlevelét, látványosan apró darabokra tépte, és a galériáról hóesésként szórta a medence fölé. Egyre vadabb táncot lejtett, és újabb kortyot hörpintve az italból megindult lefelé a lépcsőn. Az újonnan vásárolt magas sarkú cipő lehetett az ok, az, hogy még nem szokta meg benne igazán a járást, de a következő pillanatban valami furcsa tekervényes mozdulatok után olyan szerencsétlenül gurult le a lépcsőn, hogy felső teste teljesen beszorult félúton a lépcsőkorlátot tartó faragott oszlopocskák közé. Szorult helyzetében, bár tisztában volt a ténnyel, hogy férje nem hallhatja, ösztönösen jaj-

veszékelnéi kezdett:

– Edward, segíts! Edward, nem tudok mozdulni!
Segíts!

Férje most nem tudott segíteni rajta. Periferikus látásmezejében észrevette, hogy az asszony egyre erőtlenebbül kalimpál a kezével, megmozdulni képtelen. Gerinctörés – gondolta magában. Landy két hét múlva jön, addig senki nem fogja rájuk nyitni az ajtót. Meddig bírja vajon Mary ott a lépcsőkorrátra akadva?

Aztán hosszú, néma csend borult a házra, csak a műszívet ellátó generátor zümmögött halkán. És Mr Pearlnek csak egy gondolat kavargott a fejében – Vajon észébe jut-e Landynak, hogy Mary is elfér majd itt mellette a medencében.